

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 198. Pilatus autem, volens populo satisfacere, dimist eis Bærabbam. v.
15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

to: quid enim mali fecit homo, qui ante lapsum Adæ & suum ita addicitur inferno?

O Deus, video quod non solum tempore tue passionis fuerint homines, qui te innocentem addixerint cruci, sed etiam modo, sint, qui hoc præterea mali agunt quod populo persuadeant te tales esse Tyrannum, qui crucifigas & crucifigi velis eos qui nihil adhuc mali fecerunt. Et hi volunt dici Christiani. Vere peiores sunt ipso Pilato gentili.

§. 197. At illi magis clamabant, crucifice eum. v. 14.

Hic novum animaduerto strategema passionibus suis indulgentium fræna: nam quod ratione nequeunt efficere, clamore, turbulentia & impetu efficere conantur. Non est ipsum inuentum nostro tempore inusitatum, sed tu, Domine, in te ostendisti, quomodo talia tela vinci possint, à subditis, & simul demonstrasti, quam male Prælati & Magistratus ad talia commenta conniveant, & quo perducantur, si talia sequantur.

O Deus, da obsecro Magistratui gratiam, i... machinationibus eorum iustitia perueratur: da etiam miseris, qui talibus opptimuntur, patientiam hic, & postea vitam æternam.

§. 198. Pilatus autem, volens populo satisfacere, dimisit eis Barabbam. v. 15.

Iam videtur Pilatus consensisse iniurati. Vide anima mea, quomodo Homo qui initijs non attendit pauplari decidat, & sensim torrente mortis humani abripiatur. Hoc erat profundum illud quod in prælatione timuerunt semper prudentes & sancti. ne videlicet ab his quos regere debebant abriperentur ut natus à fluminis imperu. Ecce Pilatus abreptus est clamore & importunitate, verba iniquorum prævaluerunt super eum. Loquamur igitur ad cor Hierusalem ut fructus inde promanans animis nostris medeatur. Vere indignum commercium, dum latronem, mortis ministrum, vitæ datori, vitæque ipsi præferimus. Quod tamen pecando perpetramus, nunquid igitur merito, sicut Iudeis, fructus tam iniqua petitionis nobis quoque adhæret, qua diabolum mortis Principem ut illi Barabbam, eligimus? quam tamen frequenter etiam hic error committitur, ut Barabbas Christo præferatur, quando in electionibus, officijs & promotionibus indigni dignis præponuntur; & in actionibus eligitur potius malum, quam bonum.

Et tu anima mea speculum hoc diuinæ bonitatis attende in quo charitatis, patientiæ, humilitatis exempla resplendent: & disce non indignatio quando indignioribus postponaris, cum Dominus Iesus, sponsus tuus, præ participibus suis à Deo dilectus, præ nequissimis fuerit à Iudeis despctus.

spectus. Sed quid aio? superba mens nostra, lux semper excellentia studiorum, hanc Philosophiam non capit: Postulet ergo humiliter a Deo & debitur ei. Stimulo opus est eum admitte. Quando Deus vnicuique suum locum & ordinem est daturus, tunc tanto maiori cum gloria, quanto maiori cum ignominia hic tibi a mundo fuerat denegatus, illum restituet ille tibi qui dicet: Amice ascende superius.

§. 198. Et tradidit Iesum flagellis casum ut crucifigeretur: v. 15.

Heu! Heu! Heu! quid audio? nequam dimittitur sine pena liber, & optimus in eo virtus ipsa traditur in manus inimicorum eius ad flagella, ad tormenta, in eo crucem latronibus tantum & sceleratis hominibus e tempore infligi solitam. Intelligo feralem mortis acerbissimae sententiam. Quod si vñquam hominum improbitas & armata sceleribus nefandissimis libido rabiem aliquam & execrandam in mundo crudelitatem exercuit & sub ficta gratitudinis praetextu perfidiæ monstrum peperit, ingratia hodie accusanda certe est Iudaea, illa Orientis vniuersi gloria, Palæstina decus. Princeps Provinciarum, quæ postea quam Dei filium & tot seculis Messiam expectatum, triginta tribus annis intra suos agros atque orbem hospitio exceperat, scelerato animo in eius mortem conspirauit, & sub obedientia simulatique obsequij larua in periculum illud & discrimen attinxit, vnde mortalium omnium salus esset euacuata: nisi Dei misericordia per hoc ipsum parauisse remedium, per quod merebamur exitium.

ET iam te alloquor Pilate, Romanorum & iustitiae praeses, vbi nunc iustitia tua, vbi fides, vbi praestitum Romanis fidelitatis & iustitiae exercendæ iuramentum: an iniquum velle castigare & morti tradere quem nosti innocentem, quem nosti ex inuidia tibi traditum? times homines magis offendere quam Deum & iustitiam eius? Verè satiusti bini fuisset non fieri tanta Provinciae Iudicem, si non valebas virtute irrumpere iniquitates. Dire tibi haec constabit pusillanimitas detestanda, qui nullam inueniens in Ch. isto causam, non tamen iuxta leges liberasti eum, sed, ut occidatur, misere tradidisti. O iudicium iniquum, o iniusta sententia, o crudelis damnatio. O iudex peruerse, iam dudum nullam in eo causam inuenisti, & nunc eum morti adiudicas? iam iam iustum eum affirmabas, & nunc ad Crucis eum morrem condemnas, paulo ante fatebaris, quod & bene noueras ludos odios & inuidia stimulatos eum tibi obtulisse, culpam omnem ab eo absesse, & modo impijs hostium suorum manibus & crudelissimæ illorum voluntati eum tradis ad mortem crucis? quid dicam? perdidisti omnem horrem, veritatem iustitiam, & pro eo sempiternas incurriti penas.

§. 199.